

Čiuliski neuzrunāt!

Valdis Labinskis cer, ka viņa izveidotais Latgales radio austrumos būs vispopulārākais

DIENAS CILVĒKS

ANNA RANCĀNE

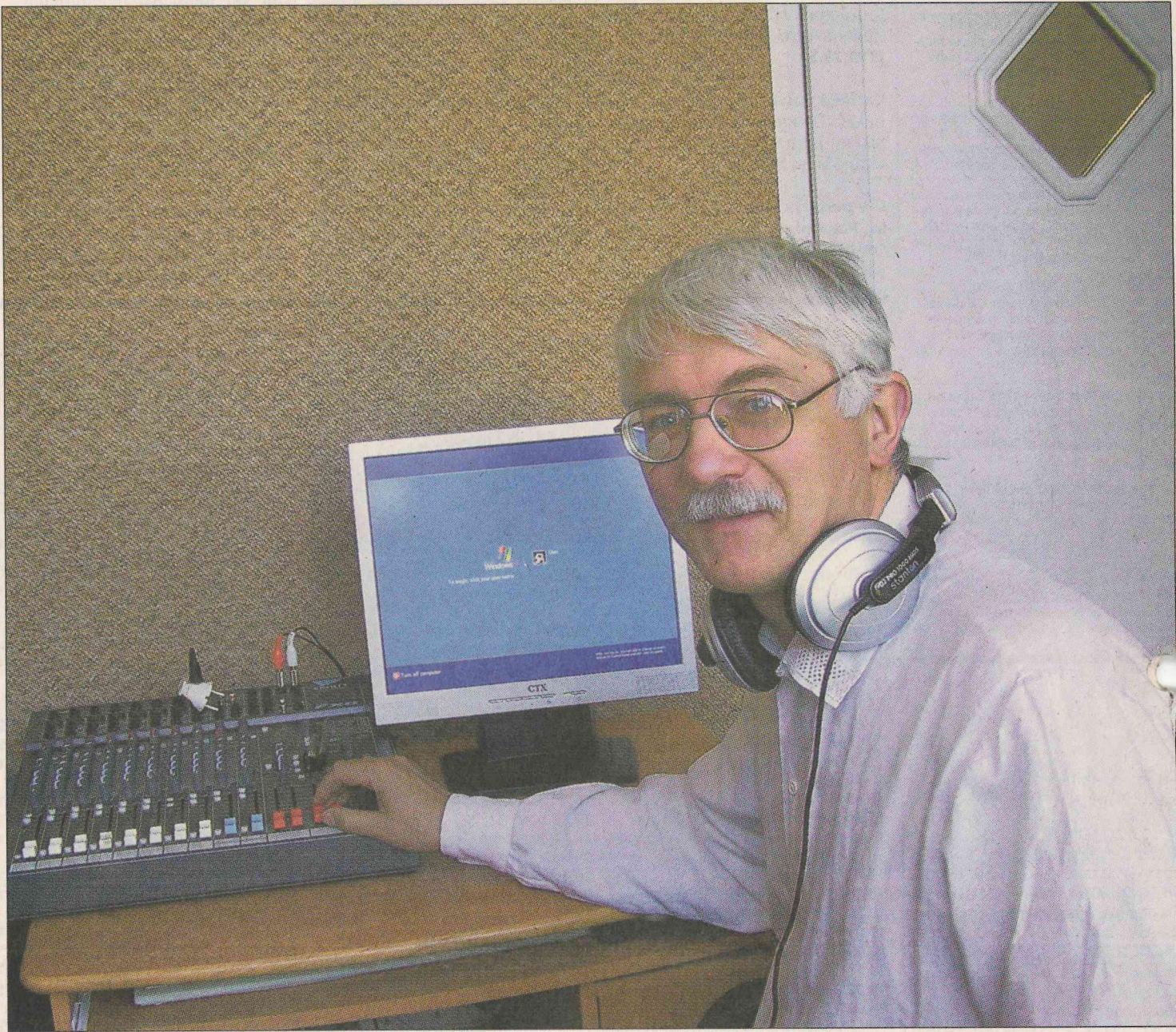
Lobs reits Latgolā! Ar tādiem vārdiem jau jūnija sākumā ik rītu klausītājus Austrumlatvijā sveicinās Latgales reģionālā radiostacija *Latgales Radio*. Svētdien, 28.maijā, jaunajam radio bija eksperimentālais jeb nulltais raidījums, kā to dēvē radiostacijas dibinātājs un direktors Valdis Labinskis. Ideju par Latgales radio izveidošanu viņš mērķtiecīgi virzījis jau vairāk nekā divus gadus un tagad cer, ka tas kļūs par visvairāk klausīto latviešu/latgaliešu radiostaciju Latvijas austrumos. «Mums ir divi uzdevumi — informēt un izklaidēt, un mēs gribam to darīt latgaliski. Valoda nav pašmērķis, bet gan līdzeklis, lai dzīve Latgalē kļūtu patīkamāka, jo cilvēki te ir noilgojušies pēc latviskā un latgaliskā,» saka Valdis Labinskis, domīgi nolūkojoties pa studijas logu, pa kuru paveras skaistais Festivāla parks. Vieta, kur pirms vairākiem gadiem Rēzeknē notika leģendārie nu jau vairs neeksistējošās Latgales televīzijas mūzikas festivāli.

Runāt tikai latgaliski

Izmēģinājuma raidījumi Latgales radio esot vajadzīgi tāpēc, ka jaunajā komandā pārsvarā darbojas agrāk ar radio lietām nesaistīti cilvēki. Tikai pats direktors guvis lielisku pieredzi, strādājot par *Radio Brīvā Eiropa* līdzstrādnieku Minhenē. Dīdžeji — pazīstami jauni mūziķi Guntis Rasims (Da Gunchi), Normunds Liepiņš, Aigars Runčis (Betmenc) — ēterā runās tikai latgaliski, un studijas iekšējās kārtības noteikumos paredzēts stingrs likums dīdžeju nekādā citā valodā neuzrunāt. Darbā jaunajā radio tiks pieņemti arī tādi, kas latgaliešu valodu pagaidām neprot, jo arī pats Valdis

Ēterā runās tikai latgaliski, un studijas iekšējās kārtības noteikumos paredzēts stingrs likums dīdžeju nekādā citā valodā neuzrunāt

Labinskis atceras, ka sava tēva dzimto valodu apguvis tikai tad, kad 25 gadu vecumā uzaicināts *Radio Brīvā Eiropa* veidot latgaliešu raidījumus. Viņam toreiz bijis stingrs skolotājs — slaveņais latgaliešu grāmatu un preses izdevējs Vladislavs Lōcis. Toreiz trimdas latgalieši stingri ti-

Valdis Labinskis iepriekšējos 22 gadus strādājis *Radio Brīvā Eiropa*. Tagad viņš cer vēl 22 gadus strādāt *Latgales radio*. Foto — Ainars Svelpe

cējuši, ka latgaliešu rakstu valoda turpinās dzīvot tāpat kā 30.gados, kad lielā tirāžā iznāca avīzes un grāmatas, taču tagad V.Labinskim par to nav lielu ilūziju. «Tā paaudze, kas latgaliešu

dos statistikas speciālisti aprēķinājuši, ka pēc 50 gadiem Latvijā puse iedzīvotāju būšot latgaliskas izcelsmes.

Ar četriem ultraīsviļņu raidītājiem Rēzeknē, Daugavpilī, Balvos un Jēkabpilī *Latgales radio* perspektīvā būs dzirdams apmēram pusmiljonam klausītāju. Pagaidām rēzeknieši to varēs meklēt FM 103, bet daugavpilieši FM 95,2 diapazonā. Rīdzinieki, kā arī latgalieši svešumā radio varēs klausīties internetā. Radio skaņēs daudz labas latgaliešu un ārzemju mūzikas, kā arī informācija gan latgaliski, gan arī latviski. Vienīgi krievu valodu gan direktors negrib ēterā laist, jo Latgalē jau tāpat vairākas radiostacijas raida tikai krievu valodā,

Pakuop prīdē

Latgales radio piesaistījis žurnālistus no visas Latgales. Kultūras raidījumus veidos Vol-

demārs Ivdris (Rēzekne), par latgaliešu folkloru stāstīs Iveta Dukaļska (Barkava) un Artūrs Uškāns (Daugavpils), humora raidījumus veidos Dainis Platacis (Andrupene). Visu laiku dzīvajā ēterā būs dīdžejs, kam varēs piezvanīt un ar ko parunāties. Latgalisko mentalitāti apliecinās arī sadarbība ar katoļu baznīcu, jo Latgale visos laikos ir bijusi katolisks novads. «Latgaliskās tradīcijas tagad ir it kā nodeldējušās, mēs gribētu tās atdzīvot. Jā, būs vēl viena atšķirība no pārējiem medijiem, mēs neraidīsim horoskopus,» uzsver direktors.

Pats Valdis Labinskis sevi sauc gan par latvieti, gan par latgalieti, gan par Krievijas latvieti, jo viņš ir dzimis Krasnojarskas novadā 1957.gadā. Tēvs, kādreizējais Daugavpils apriņķa Kalupes pagasta aizsargu priekšnieks, deportācijā pārdzīvojis

Karagandas un Vjatkas nāves nometņu šausmas, uz turieni tikai izsūtīts mūža trimdā. Tomēr pēc Staļina nāves viņiem vās atgriezies Latvijā un 1966.gadā izbraukot uz mātes dzimteni Vāciju. Jau mācoties Minsteres latviešu ģimnāzijā, Valdis sāka nodarboties ar žurnālistiku. «Visu iepriekšējo darba mūžu, 22 gadus, man bija tikai viens darba devējs — *Radio Brīvā Eiropa*. Līdz pat Austrumeiropas redakcijas slēgšanai. Tagad es esmu pats savas dibinātās firmas *SIA MG Latgolas bols* darbinieks un ceru pie šī darba devēja nostrādāt vēl vismaz 22 gadus,» smejas V.Labinskis, piebilstot, ka *Latgales radio* ir viens raksturīgs dzingls (šis vārds vēl pagaidām nav latgaliskots) *Gribi dzirdēt Latgolys radeju — pakuop prīdē!* «Tas izsaka visu mūsu būtību, jo mēs gribam saņiegt tālu un daudz.»♦